

Кула вере

Дашанел је желела да њена вера у Христа буде висока и јака.

Гречен Пиклсимер Кини
(Засновано на истинитој причи)

Ова прича се одиграла на Јамајци.

Дашанел је помогла свом старијем брату да извади из рерне хлеб са орашастим плодовима. Мирисао је тако добро!

Затим је чула куцање на вратима. „Мисионари су овде!” јавила се њена сестра.

Дашанел је отрчала до врата. Волела је када су мисионари долазили. Увек је имала добар осећај када су их посећивали. Понекад су доносили

игрице за њу и њену браћу и сестре.

„Тирел је поново направио хлеб од орашастих плодова!” рекла је Дашанел. Њен брат је волео да прави храну за мисионаре.

„Једва чекам да пробам”, рекао је старешина Колас. Он и старешина Јусаки су ушли унутра и сели на под. Дашанел, њен брат и сестра и мама су седели преко пута њих.

„Шта ћемо данас да радимо на часу?” Питала је Дашанел.

Старешина Јусаки је извукао гомилу шоља. „Изградићемо кулу вере. Свака од ових чаша представља нешто што можемо учинити да бисмо изградили своју веру у Исуса Христа.”

Старешина Јусаки је почео да слаже чаше у кулу. Дашанел је видела да су на чашама исписане речи као што су „молитва”, „проучавање Светих писама” и „црква”.

„То су све ствари које сте тражили да радимо као породица”, рекла је она.

„Тако је”, рекао је старешина Колас. „Када радите ове ствари, градите своју веру у Исуса Христа.”

Дашанел и њена браћа и сестре наизменично су градили своје куле са шољама док су слушали лекцију.

Када су мисионари отишли, Дашанел је размишљала о томе чему су поучавали. Желела је да њена вера у Христа буде висока и јака, баш као и кула коју је саградила.

Како су месеци пролазили, Дашанел је све више учила о Јеванђељу од мисионара. Почела је да иде у цркву са својом породицом. Замишљала је своју кулу вере како расте све више и више.

Дан после одласка мисионара, Дашанел је разговарала са мамом. „Могу ли да се крстим?” упитала је.

„Да ли си сигурна да си спремна?” упитала је мама.

„Да”, рекла је Дашанел. „Желим да следим Исуса.”

„У реду”, рекла је мама. „Ако желиш, можеш се крстити.”

Дашанелови брат и сестра су, такође, одлучили да се крсте. Мама је рекла да се још не осећа

спремном да се крсти.

На дан свог крштења, Дашанел и њена браћа и сестре обукли су се у белу одећу. Сви су стрпљиво чекали да се крсте.

Када је Дашанел дошла на ред, старешина Јусаки јој је помогао да уђе у воду. Затим је изговорио речи крсне молитве и спустио је под воду. Када је Дашанел изронила, није могла да престане да се смеје! Осећала се срећно и чисто. Никада није желела да заборави овај осећај.

Дашанел је наставила да ради ствари да би изградила своју веру у Исуса Христа. Читала је Света писма са својом породицом. Молила се Небеском Оцу. Чинила је добре ствари за друге. И памтила како се осећала када се крстила. Желела је да и мама има тај осећај.

„Мама, зашто се ти не крстиш?” Питала је Дашанел једног дана.

Мама је на тренутак ућутала. „Дали сте ми добар пример. Сада ја морам да будем пример вама”, рекла је она. „И ја желим да се крстим.”

На дан маминог крштења, Дашанел је била тако срећна. Када је мама изашла из воде, сви су се смејали. Сада је цела Дашанелина породица могла заједно да изгради своје куле вере. ●